

מגילת איכה

איכה פרק א

רפי ולדן

א איכה | ישבה בְּדָד העיר רבתי עם היתה פאלמנה רבתי בגוים שרתלי במדינות היתה למס: **ב** בכו תבכה בליקה ודמעתה על לחלה אין-לה מנחם מפל-אהבה כל-רעיה בגדו בה היו לה לאיבים: **ג** גלתה יהודה מעלי ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל-רדפיה השיגוה בין המצרים: **ד** דרכי ציון אבילות מבלי באי מועד כל-שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר-לה: **ה** היו צריה לראש איביה שלו כי-יהנה הוגה על רב-פשיעה עולליה הלכו שבי לפני-צר: **ו** ויצא (מו)-בת-מפת-ציון כל-הדרה היו שריה כאילים לא-מצאו מרעה וילכו בלא-כח לפני רודף:

חנוך שמש

ז זכרה ירושלים ימי עניה ומרוייה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד-צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: **ח** חטא חטאה ירושלים על-כן לנידה היתה כל-מכבדיה הזילוה כי-ראו ערונתה גם-היא נאנחה ותשב אחור: **ט** טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותגד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את-ענלי כי הגדיל אויב: **י** ידו פרש צר על כל-מחמדיה כי-ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא-יבאו בקהל לה:

ליאורה לונדי-ברש

יא כל-עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו (מחמודיהם) מחמדיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי היתי זוללה: **יב** לוא אליכם כל-עברי דרך הביטו וראו אם-יש מכאוב פמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: **יג** ממרום שלח-אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנלי שממה כל-היום דוה: **יד** נשקד על פשעי בידו שתרנו עלו על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא-אובל קום: **טו** סלה כל-אבירי אדנלי בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורגי גת דרך אדני לבתולת בת-יהודה: **טז** על-אלה אגני בוכיה עיני ועיני ירדה מים כי-רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב:

משה הזמי

יז פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צנה יהוה לעקב סביביו צרו היתה ירושלים לנדה ביניהם: **יח** צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו-נא כל-(עמים) העמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: **יט** קראתי למאחבלי המה רמוני כחגי וזקני בעיר גועו כי-בקשו אכל למו וישבו את-נפשם: **כ** ראה יהוה כי-צר-לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שפלה-חרב בבית כמות: **כא** שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל-איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום-קראת ויהיו כמוני: **כב** תבא כל-רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל-פשעי כי-רבות אנותי ולבי דוי:

ליאורה לונדי-ברש

א איכה יעיב באפו | אדני את-בת-ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם-רגליו ביום אפו : **ב** בלע אדני (לא) ולא חמל את כל-נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה : **ג** גדע בחרי-אף כל קרו ישראל השיב אחר ימינו מפני אויב ויבער בייעקב פאש להזה אכלה סביב : **ד** דרך קשתו פאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי-עין באהל בת-ציון שפך פאש חמתו : **ה** הלה אדני | פאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת-יהודה תאניה ואניה : **ו** ויחמס כגן שכו שחת מועדו שפח יהנה | בציון מועד ושבת וינאץ בועם-אפו מלך וכהו :

גליה סדן

ז זנח אדני | מזבחון נאר מקדשו הסגיר ביד-אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית-יהנה ביום מועד : **ח** חשב יהנה | להשחית חומת בת-ציון גטה קו לא-השיב ידו מפלע וינאבל-חל וחומה יחדו אמללו : **ט** טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם-נביאיה לא-מצאו חזון מיהנה : **י** ישבו לארץ ידמו זקני בת-ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלים : **יא** פלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על-שבר בת-עמי בעטף עולל ויוזק ברחבות קריה : **יב** לאמתם לאמרו איה דגן וגין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל-חיק אמתם :

משה הזמי

יג מה-אעידך מה אדמה-לך הבת ירושלים מה אשנה-לך ונאנחמך בתולת בת-ציון פי-גדול פנים שברך מי ירפא-לך : **יד** נביאך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-עונך להשיב (שביתך) שבותך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים : **טו** ספקו עליך כפלים כל-עברי דרך שרקו וינעו ראשם על-בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו פלילת יפי משוש לכל-הארץ : **טז** פצו עליך פיהם כל-אויביך שרקו ויחרקו-שן אמרו בלענו אף זה היום שקוינהו מצאנו ראינו : **יז** עשה יהנה אשר זמם בצע אמרתו אשר צנה מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרו צריך : **יח** צעק לבם אל-אדני חומת בת-ציון הורידו כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פוגת לך אל-תדם בת-עונך :

חנוך שמשי

יט קומי | רני (בליל) בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו פניך על-נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל-חוצות : **כ** ראה יהנה והביטה למי עוללת זה אם-תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם-יהרג במקדש אדני כהן ונביא : **כא** שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אף טבחתי לא חמלתי : **כב** תקרא ביום מועד מגורל מסביב ולא הנה ביום אף-יהנה פליט ושריד אשר-טפחתי ורביתי איבי כלם :

רפי ולדן

א אָנִי הַגִּבֹּר רָאָה עָנִי בַשֶּׁבֶט עֲבָרְתוּ: **ב** אוֹתִי נָחַג וַיִּלְךְ חֶשֶׁד וְלֹא-אִוֹר: **ג** אֵדָּב בִּי יֵשֶׁב יַחֲפֹד יָדוֹ כָּל-הַיּוֹם: **ד** בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי: **ה** בָּנָה עָלַי וַיִּקְרַף רֹאשׁ וַיִּתְלָאָה: **ו** בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם: **ז** גָּדַר בַּעֲדַי וְלֹא אֵצֵא הַכְּבִיד נְחֹשְׁתִּי: **ח** גָּם כִּי אֲזַעֲקַ וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי: **ט** גָּדַר דְּרַכְלִי בְּגֹזִית נְתִיבְתִי עֹוָה: **י** דָּב אֲרַב הוּא לִי (אריה) אָרִי בְּמִסְתָּרִים: **יא** דְּרַכְּכִי סוֹכֵר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמִנִי שְׁמֵם: **יב** דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצְיָבֵנִי כַּמְטָרָא לַחַץ: **יג** הִבִּיא בְּכַלְיוֹתַי בְּנֵי אֲשֻׁפְתּוֹ: **יד** הִגִּיתִי שָׁחַק לְכָל-עַמִּי נִגְיַנְתֶּם כָּל-הַיּוֹם: **טו** הִשְׁבִּיעַנִי בַמְרוֹזִים הַרְנֵנִי לַעֲנָה: **טז** וַיִּגְרַס בְּחֶצֶץ שִׁנֵּי הַכְּפִישָׁנִי בְּאַפְרָ: **יז** וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי טוֹבָה: **יח** וְאִמְרָ אֲבָד נִצְחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה: **יט** זָכַר-עֲנָנִי וּמְרוֹדִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ: **כ** זָכֹר תִּזְכֹּר (ותשיח) וַתְּשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי: **כא** זָאת אָשִׁיב אֶל-לִבִּי עַל-כֵּן אוֹחִיל: **כב** חֲסָדִי יְהוָה כִּי לֹא-תִמְנֹנֵנִי כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו:

אברהם זה קרביליו

כג חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אֶמוּנָתְךָ: **כד** חֲלַקִּי יְהוָה אֶמְרָה נַפְשִׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לּוֹ: **כה** טוֹב יְהוָה לְקוֹז לְנַפְשׁ וַתִּדְרָשְׁנֵנוּ: **כו** טוֹב וַיִּחִיל וְדוּמָם לַתְּשׁוּעָתְךָ יְהוָה: **כז** טוֹב לְגִבֹּר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו: **כח** יֵשֶׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו: **כט** יִתְּנוּ בַּעֲפָר פִּיהוּ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה: **ל** יִתְּנוּ לְמַכְהוּ לְחִי יִשְׁבַּע בְּחַרְפָּה: **לא** כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי: **לב** כִּי אִם-הוֹלָה וְרַחֵם כָּרַב (חסדו) חֲסָדָיו: **לג** כִּי לֹא עֵנָה מִלְּבָבוֹ וַיִּנְהַר בְּנֵי-אִישׁ: **לד** לְדַכָּא תַחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: **לה** לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט-גִּבֹּר נִגַּד פָּנָי עָלְיוֹן: **לו** לַעֲנֹת אֲדָם בְּרִיבּוֹ אֲדָנִי לֹא רָאָה:

גליה סדן

לז מִי זֶה אֶמְרָ וַתִּהְיֶה אֲדָנִי לֹא צָוָה: **לח** מִפִּי עָלְיוֹן לֹא תִצָּא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב: **לט** מַה-יִתְּאוּנֶנּוּ אֲדָם חִי גִבֹּר עַל-חַטָּאוֹ (חטאו) חֲטָאִיו: **מ** נַחֲפָשָׁה דְרַכְלִינוּ וַנְחַלְקָה וְנִשׁוּבָה עַד-יְהוָה: **מא** נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל-כַּפָּיִם אֶל-אֶל בְּשָׁמַיִם: **מב** נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ אֶתְּךָ לֹא סָלַחְתָּ: **מג** סָכַתָּה בְּאֶף וַתִּרְדָּפְנוּ הַרְגַתְךָ לֹא חֲמַלְתָּ: **מד** סָכַתָּה בַּעֲנֹן לָךְ מַעֲבֹר תִּפְלָה: **מה** סָחִי וּמֵאוֹס תִּשְׁיַמְנוּ בְּקִרְבֵּי הָעַמִּים: **מו** פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל-אֲיָבֵינוּ: **מז** פָּחַד וַפַּחַת הִיָּה לָנוּ הַשְּׂאֵת וְהַשֶּׁבֶר: **מח** פִּלְגֵי-מַיִם תִּבְרַד עֵינַי עַל-שֶׁבֶר בַּת-עַמִּי: **מט** עֵינַי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאִין הַפְּגוֹת: **נ** עַד-יִשְׁקִיף וְלִירָא יְהוָה מִשְׁמַיִם: **נא** עֵינִי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל בָּנוֹת עִירִי:

חנוך שמשי

נב צוֹד צְדוּנִי כַּצַּפּוֹר אֲיָבִי חֲנָם: **נג** צָמְתוּ בַבּוֹר חֲלִי וַיִּדּוּ-אָבֹן בִּי: **נד** צַפּוּ-מַיִם עַל-רֹאשִׁי אֶמְרָתִי נִגְזַרְתִּי: **נה** קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת: **נו** קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֶל-תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחַתִּי לְשׁוֹעַתִּי: **נז** קִרְבַּתְךָ בָּיוֹם אֶקְרָאָךְ אֶמְרָתְךָ אֶל-תִּירָא: **נח** רַבַּת אֲדָנִי רִיבִי נַפְשִׁי גָּאֵלְתָּ חַיִּי: **נט** רָאִיתָה יְהוָה עֲנֹתַי שְׁפֹטָה מִשְׁפָּטִי: **ס** רָאִיתָה כָּל-נִקְמָתְךָ כָּל-מַחְשַׁבְתְּךָ לִי: **סא** שָׁמַעְתָּ חֲרָפְתְּךָ יְהוָה כָּל-מַחְשַׁבְתְּךָ עָלַי: **סב** שְׁפָתַי קָמִי וְהִגִּיזְנָם עָלַי כָּל-הַיּוֹם: **סג** שְׁבַתְּךָ וְקִימָתְךָ הַבִּיטָה אָנִי מִנִּגְיַנְתְּךָ: **סד** תִּשְׁיָב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶם: **סה** תִּתְּנוּ לָהֶם מִגְּנַת-לֵב וַתִּאֲלַתְּךָ לָהֶם: **סו** תִּרְדָּף בְּאֶף וַתִּשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יְהוָה:

{א} איכה יועם זָהָב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני-קֹדֶשׁ בראש כל-חוצות: **{ב}** בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי-חֶרֶשׁ מעשה ידי יוצר: **{ג}** גם-(תנין) תנים תלצו שֵׁד היניקו גוריהן בת-עמי לאכזר (כי) (ענים) פיענים במדבר: **{ד}** דבֶּק לשון יונק אל-חפו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: **{ה}** האכלים למעדלים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: **{ו}** ויגדל עֵוֹן בת-עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו-רָגַע ולא-חלו בה ידים: **{ז}** זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: **{ח}** חשד משחור תארים לא נכרו בחוצות צפד עורם על-עצמם יבש היה כעץ: **{ט}** טובים היו חללי-חֶרֶב מחללי רעב שהם זובו מדקרים מתנובת שדי:

חנוך שמשי

{י} ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת-עמי: **{יא}** כלה יהוה את-חמתו שפד חרון אפו ונצת-אש בציון ותאכל יסודתיה: **{יב}** לא האמינו מלכי-אֶרֶץ (וכל) כל ישבי תבל כי יבא צר ואוליב בשערי ירושלים: **{יג}** מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה גם צדיקים: **{יד}** נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: **{טו}** סורו טמא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו גם-נגעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: **{טז}** פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו (זקנים) וזקנים לא חננו: **{יז}** (עודינה) עודינו תקלינה עינינו אל-עזרתנו הכל בצפיתנו צפינו אל-גוי לא ישע:

ליאורה לונדי-ברש

{יח} צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי-בא קצינו: **{יט}** קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: **{כ}** רוח אפינו משים יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: **{כא}** שישי ושמחל בת-אָדוֹם (יושבתי) יושבת בארץ עוץ גם-עליה תעבר-פֹּס תשפרי ותתערי: **{כב}** תם-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת-אָדוֹם גלה על-חטאתיך:

איכה פרק ה גליה מובילה – כל מי שרוצים מצטרפים אליה

{א} זָכַר יהוה מה-היה לנו (הביט) הביטה וראה את-חרפתנו: **{ב}** נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: **{ג}** יתומים הלינו (איו) ואין אב אמתינו פאלמנות: **{ד}** מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: **{ה}** על צוארנו נרדפנו נגענו (לא) ולא הונח לנו: **{ו}** מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: **{ז}** אבתינו חטאו (אינם) ואינם (אנחנו) ואנחנו עונתיהם סבלנו: **{ח}** עבדים משלו לנו פרק אין מידם: **{ט}** בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: **{י}** עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: **{יא}** נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: **{יב}** שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: **{יג}** בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: **{יד}** זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: **{טו}** שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו: **{טז}** נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו: **{יז}** על-זה היה דוה לבנו על-אלה חשכו עינינו: **{יח}** על הר-ציון ששמים שועלים הלכו-בו: **{יט}** אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור: **{כ}** למה לנצח תשפחנו תעזבנו לארץ ימים: **{כא}** השיבנו יהוה אליך (ונשוב) ונשובה חדש ימינו כקדם: **{כב}** כי אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד: